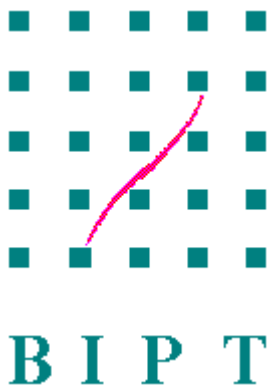

**ADVIES AAN DE MINISTER
BETREFFENDE DE AANPASSING VAN DE DEFINITIE
VAN *HALF LINK* EN DE BESCHRIJVING VAN
TRANSPORT INTERCONNECT SERVICE IN HET
REFERENTIE INTERCONNECTIEAANBOD VAN
BELGACOM VOOR HET JAAR 2000**

BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE

24 MAART 2000

pagina opzettelijk wit

INHOUDSTABEL

INHOUDSTABEL	I
INLEIDING.....	1
ADVIES	2
1 MOTIVERING.....	2
1.1 <i>De huidige situatie</i>	2
1.2 <i>Analyse van het Instituut</i>	2
1.2.1 Principes vermeld in het Advies aan de Minister daterend van 15 december 1999	2
1.2.2 Interconnectie en de ontwikkeling van de mededinging	3
1.2.3 Verdere reglementering m.b.t. interconnectie	4
1.2.4 Situatie in andere landen	5
2 ADVIES	5

INLEIDING

In zijn Advies aan de Minister betreffende Belgacom's voorstellen van referentie interconnectieaanbiedingen voor het jaar 2000 daterend van 15 december 1999 (gepubliceerd op website van het Instituut op 28 december 1999) heeft het Instituut, meer bepaald onder het punt 4 van betreffend advies, gesteld dat het op die datum nog niet over juridische zekerheid beschikte m.b.t. de door het Instituut beoogde aanpassing van de definitie van *Half Link* en de beschrijving van *Transport Interconnect Service*. Het Instituut beoogde meer bepaald een aanpassing van deze definitie en beschrijving zodat het niet langer noodzakelijk zou zijn dat het ene netwerkaansluitpunt van de huurlijn die door de operator wordt aangeboden in het netwerk van Belgacom gelegen moet zijn en het andere netwerkaansluitpunt in het netwerk van de operator. Afhankelijk van de resultaten van een juridisch onderzoek dat toen nog aan de gang was en waarbij ook de Europese Commissie werd geconsulteerd, zou het Instituut, krachtens de bevoegdheid die het artikel 109ter, § 4 van de wet aan het Instituut toekent, een wijziging van betreffende definitie en beschrijving aan het referentie interconnectieaanbod voor het jaar 2000 opleggen.

In onderhavig advies delen wij u de bevindingen van het Instituut mee alsook de motivering waarom het Instituut deze aanpassingen absoluut noodzakelijk acht.

ADVIES

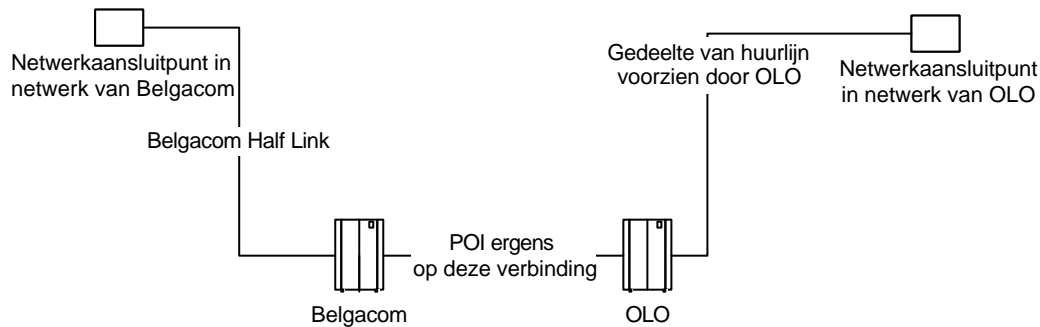
1 MOTIVERING

1.1 De huidige situatie

De actuele tekst van het referentie interconnectieaanbod voor het jaar 2000 definieert *Half Link* als volgt:

“Transmissiecapaciteit die uitsluitend in het kader van een Dienst voor Transportinterconnectie wordt verstrekt door een Partij om het verstrekken van een volledige Huurlijn mogelijk te maken tussen twee eindpunten die respectievelijk gelegen zijn in het Netwerk van de Operator en in het Netwerk van Belgacom.”
(Vette druk door het Instituut toegevoegd).

De beperking m.b.t. de aansluitpunten maakt het een operator onmogelijk om bijvoorbeeld twee *Half Links* te combineren in een huurlijn die hij wenst aan te bieden aan een klant. In de huidige situatie is daardoor enkel de in Figuur 1 weergegeven configuratie mogelijk.

Figuur 1 Huurlijn aangeboden door OLO waarbij het ene netwerkaansluitpunt van de huurlijn gelegen is in het netwerk van Belgacom en het andere in het netwerk van de OLO en waarbij de huurlijn zelf bestaat uit een Half Link geleverd door Belgacom en een gedeelte voorzien door de OLO

Ook de beschrijving van de dienst voor Transportinterconnectie in het referentie interconnectieaanbod voor het jaar 2000 benadrukt nogmaals deze beperking.

Nota aan de lezer

Overeenkomstig artikel 6, § 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur heeft het Instituut, als federale administratieve overheid, beslist de rest van het punt 1.1 van dit Advies niet openbaar te maken en dit om de reden vermeld in het ten 7° van het artikel 6, § 1 van de wet van 11 april 1994 (confidentialiteit van gegevens die aan de overheid werden meegedeeld).

1.2 Analyse van het Instituut

1.2.1 Principes vermeld in het Advies aan de Minister daterend van 15 december 1999

In zijn Advies aan de Minister daterend van 15 december 1999 betreffende Belgacom's voorstellen van referentie interconnectieaanbiedingen voor het jaar 2000, heeft het Instituut, in de inleiding bij

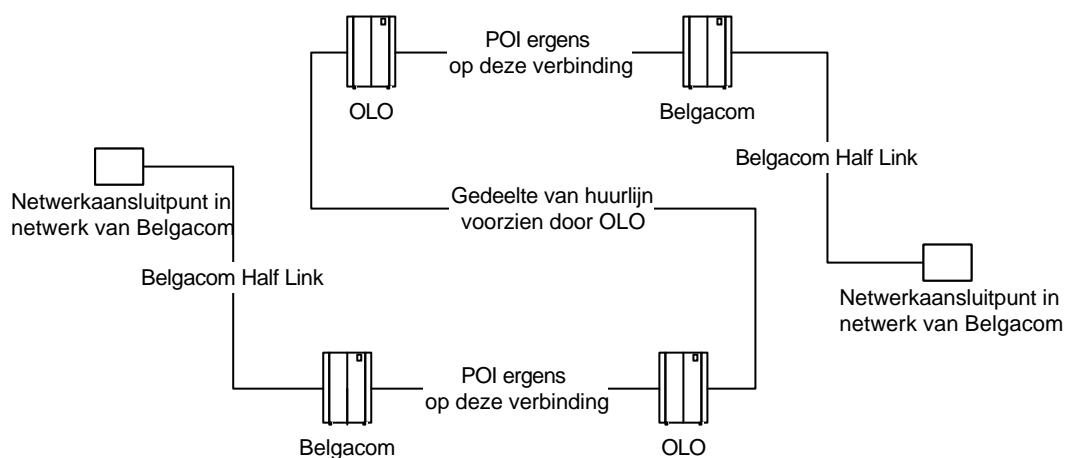
het Advies aan de Minister, een aantal principes weergegeven die het hanteert bij het beoordelen van een referentie interconnectieaanbod.

Uit deze principes blijkt dat het Instituut, gelet op artikel 109ter, §§ 3 en 4 van de wet van 21 maart 1991, geen formuleringen in het aanbod kan aanvaarden die a priori bepaalde verzoeken om interconnectieonderhandelingen waarin het aanbod niet heeft voorzien, uitsluiten.

Dit vormt een eerste reden voor het verzoek van het Instituut om de hierboven besproken beperking te verwijderen.

1.2.2 Interconnectie en de ontwikkeling van de mededinging

Het Instituut heeft Belgacom verzocht de hierboven besproken beperking te verwijderen zodat ook configuraties mogelijk worden zoals weergegeven in Figuur 2.

Huurlijn aangeboden door OLO waarbij de twee netwerkaansluitpunten van de huurlijn gelegen zijn in het netwerk van Belgacom en waarbij de huurlijn zelf bestaat uit twee Half Links aan beide uiteinden geleverd door Belgacom en een centraal gedeelte voorzien door de OLO

Met dit verzoek blijft het Instituut volledig binnen de doelstellingen van het wettelijk en regelgevingskader voor interconnectie.

Het is correct te stellen dat het regelgevingskader dat door de Europese Richtlijnen werd gecreëerd voor interconnectie beoogt om de interoperabiliteit van diensten te waarborgen. Zonder dergelijke interoperabiliteit zou interconnectie immers zo goed als nutteloos zijn. Dit vindt men tevens terug in artikel 1 van de Interconnectierichtlijn waarin het toepassingsgebied en de doelstelling van de betreffende Richtlijn wordt geformuleerd.

Het is echter niet correct daaruit af te leiden dat de bestaansredenen van interconnectie en meer bepaald de ONP-regels voor interconnectie louter het garanderen van interoperabiliteit van diensten is. Met dergelijke zienswijze gaat men volledig voorbij aan de specifieke Europese context. Het gaat hier immers niet om het verhelpen aan een situatie zoals men begin deze eeuw gekend heeft in de Verenigde Staten van Amerika waarbij verschillende netwerken samen parallel naast elkaar gegroeid waren en waarbij de gebruikers van het ene netwerk niet konden communiceren met gebruikers van een ander netwerk, maar wel om een situatie waarbij men vertrekkend van een monopolie op de markt voor telecommunicatienetwerken en diensten wenst te evolueren naar vrije mededinging op die markt.

In het mogelijk maken van deze evolutie speelt interconnectie nog steeds een bijzondere katalyserende rol. Het afschaffen van de bijzondere en exclusieve rechten op de markt voor telecommunicatienetwerken en diensten mag dan wel de vrije toegang tot deze markt in rechte

mogelijk maken, zonder interconnectie zou de toegang in feite zeer moeilijk, zometer onmogelijk blijven en zou daadwerkelijke mededinging veel langer op zich laten wachten.

Het Instituut stelt vast dat de mededinging zich op de markt voor huurlijnen, in het bijzonder op de markt voor huurlijnen met een snelheid kleiner dan 2 Mbps, niet lijkt te ontwikkelen. Belangrijke oorzaak daarbij is het ontbreken van voldoende alternatieve lokale netwerken. Het is voor nieuwe operatoren niet economisch haalbaar om het lokale netwerk van de operator Belgacom volledig te dupliceren in een redelijke tijdsspanne. Zonder de plicht voor de operator Belgacom om interconnectie te aanvaarden, zal de mededinging zich op dit marktsegment dan ook slechts moeizaam of zelfs helemaal niet ontwikkelen. Het huidige referentie interconnectieaanbod voorziet weliswaar reeds in interconnectie voor 2 Mbps- en 34 Mbps-huurlijnen, maar schiet op twee punten nog steeds tekort om ook op de markt voor huurlijnen met een snelheid kleiner dan 2 Mbps daadwerkelijke mededinging te bespoedigen :

- het aanbod voorziet niet in interconnectie voor 64 kbps- en n*64 kbps-huurlijnen;
- het aanbod laat niet toe twee *Half Links* te combineren in een en dezelfde huurlijn.

Het eerste element valt buiten het bestek van onderhavig advies. Het Instituut heeft de operator Belgacom wel verzocht een aanbod voor interconnectie van 64 kbps- en n*64 kbps-huurlijnen te ontwikkelen.

Het tweede element betreft de hierboven besproken beperking. Tengevolge van deze beperking wordt het probleem van een zich moeizaam ontwikkelende mededinging slechts ten dele opgelost. De alternatieve operator kan weliswaar voor één uiteinde van de huurlijn beroep doen op de operator Belgacom, maar wordt voor het andere uiteinde opnieuw geconfronteerd met het ontbreken van alternatieve lokale netwerken.

In het huidig stadium van de liberalisering acht het Instituut het daarom, naast de ontwikkeling van een aanbod voor 64 kbps- en n*64 kbps-huurlijnen, noodzakelijk de betreffende beperking te verwijderen.

1.2.3 Verdere reglementering m.b.t. interconnectie

Artikel 7.3 van de Interconnectierichtlijn stelt dat het referentie aanbod voor interconnectie een omschrijving moet omvatten “[...] van hetgeen in de interconnectie wordt aangeboden, **opgesplitst in componenten volgens de marktbehoeften [...]**” (vette druk door het Instituut). Dit betekent o.a. dat het referentie interconnectieaanbod geen bepalingen mag bevatten die het een operator onmogelijk maken elementen uit het aanbod met elkaar te combineren als hij daar behoefte aan heeft. Het is daarbij niet relevant of de eindgebruikers die wensen te communiceren op hetzelfde of op verschillende netwerken zijn aangesloten. Zo kan een operator nu reeds de *Collecting Access Service* van Belgacom combineren met de *Terminating Access Service* van deze laatste. Hierbij zijn de communicerende eindgebruikers aangesloten op een en hetzelfde netwerk, namelijk dat van Belgacom. Zo ook moet een operator, indien hij dit wenst, twee *Half Links* uit het aanbod kunnen combineren in één en dezelfde huurlijn die die operator aan zijn klant wenst aan te bieden.

Het Instituut heeft bovendien naar aanleiding van de consultaties m.b.t. het voorstel van referentie interconnectieaanbod voor het jaar 2000 vastgesteld dat er een reële behoefte bestaat op de markt aan een *Transport Interconnection Service* die de hierboven besproken beperking niet in zich draagt.

Het artikel 109ter, § 4 van de wet van 21 maart 1991 bevat een bepaling die de omzetting vormt van de hierboven geciteerde zinsnede uit het artikel 7.3 van de Richtlijn 97/33/EG:

“Dat aanbod moet worden gesplitst zodat degene die om interconnectie verzoekt niet verplicht is om zich op diensten te abonneren die hij niet wenst.”

Gelet op het feit dat ook hier de wens (de behoefte) van de om interconnectie verzoekende operator een rol speelt, betekent dit eveneens o.a. dat het aanbod geen bepalingen mag bevatten die de operator verhinderen elementen uit het aanbod met elkaar te combineren indien hij dit wenst.

Het artikel 3 van het Koninklijk besluit van 20 april 1999 tot vaststelling van onder andere de algemene principes van toepassing op de commerciële onderhandelingen die worden gevoerd om interconnectieovereenkomsten te sluiten, stelt dat de *“organisaties met een sterke positie op de betrokken markt [...] geen onredelijke of discriminerende [...] beperkingen [mogen] opleggen met betrekking tot de aan andere partijen aangeboden interconnectie.”* Het Instituut beschouwt de hoger besproken beperking als onredelijk in de zin dat deze beperking, gelet op het ontbreken van mededinging op de markt van lokale toegang, operatoren verhinderen met Belgacom in competitie te treden en dit voornamelijk op de markt voor huurlijnen met een snelheid kleiner dan 2 Mbps. Het Instituut beschouwt de beperking bovendien als discriminerend gelet op het feit dat Belgacom aan zichzelf wel een dergelijke interconnectiedienst zonder de hoger besproken beperking aanbiedt.

Daarbij kan tevens opgemerkt worden dat de betreffende beperking tevens in strijd is met het artikel 109ter, § 3, tweede lid van de wet van 21 maart 1991.

Deze elementen vormen mede een basis voor het verzoek van het Instituut om de beperking te verwijderen.

1.2.4 Situatie in andere landen

In de referentie interconnectieaanbiedingen van andere operatoren die het Instituut tot nu toe op dit vlak heeft kunnen nazien (France Télécom, Entreprise des P & T Luxembourg), vindt het Instituut geen beperkingen die gelijkaardig zijn aan de beperking die Belgacom in haar aanbod voor de *Transport Interconnect Service* heeft ingeschreven.

2 ADVIES

Op donderdag 16 maart 2000 heeft de operator Belgacom de, in functie van het verzoek van het Instituut herwerkte Nederlandstalige, Franstalige en Engelstalige teksten ter goedkeuring aan het Instituut overgemaakt.

Het Instituut stelt vast dat de herwerkte teksten inderdaad voldoen aan zijn verzoek. De nieuwe formulering zou inderdaad configuraties zoals weergegeven in Figuur 2 toelaten. Echter configuraties waarbij het door Belgacom geleverde gedeelte geen enkel eindpunt van de huurlijn zou bevatten, zijn met deze formulering niet mogelijk. Het Instituut heeft echter tot nu toe geen behoefte aan dergelijke interconnectiedienst vastgesteld op de markt. Het Instituut stelt daarom voor de betreffende herwerkte teksten goed te keuren.

De betreffende teksten zullen een wijziging aan het referentie interconnectieaanbod voor operatoren van een publiek telecommunicatienetwerk voor het jaar 2000 (BRIO 1 2000) vormen die het Instituut, krachtens de bevoegdheid die het artikel 109ter, § 4 van de wet van 21 maart 1991 aan het Instituut toekent, aan het aanbod oplegt. Dit is niet in strijd met het artikel 20 van het koninklijk besluit van 20 april 1999 tot vaststelling van o.a. de nadere regels voor publicatie van het referentie interconnectieaanbod dat stelt dat *“de referentie interconnectieaanbieding [...] in principe geldig [is] voor het kalenderjaar dat volgt op het jaar van publicatie”*. Een referentie interconnectieaanbod kan dus in de loop van een kalenderjaar aangepast worden.